

Arrest

nr. 224 765 van 9 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2018 tot weigering van de aanvraag tot herinschrijving.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. NIKKELS, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Mijnheer de burgemeester,

E.G., B.

geboren te Merksem, op 29.08.1977

nationaliteit: Marokko

Betrokkene werd op 04.09.2014 ambtshalve geschrapt uit de bevolkingsregister. Haar C-kaart is bovendien vervallen sedert 17.08.2014.

Op 20.10.17 heeft zij gevraagd om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Overeenkomstig artikel 39 § 7 van het K.B. van 08/10/1981 wordt de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel meer dan 3 maanden is verstreken, verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Na onderzoek van haar dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan haar aanvraag.

Betrokkene heeft namelijk géén bewijzen geleverd van haar aanwezigheid in België tijdens de periode vanaf het voorstel tot ambtelijke schrapping op 21/08/2014 tot het aanbieden ter inschrijving.

Derhalve kan de aanwezigheid van betrokkene in België gedurende de desbetreffende periode niet worden vastgesteld.

Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, moet daarom vastgesteld worden dat betrokkene het Rijk langer dan de toegestane termijn heeft verlaten. Overeenkomstig artikel 19 § 1 van de wet van 15/12/1980 wordt het recht op terugkeer verloren door een afwezigheid van meer dan 1 jaar uit het Rijk.

Mevrouw kan niet herinschreven worden in Dendermonde. Gelieve de adreswijziging (IT 001) naar ... 9200 DENDERMONDE doorgevoerd op 21.09.2017 uit het rijksregister te halen en de afvoering van ambtswege te herstellen.

De vreemdeling die in aanmerking komt voor het recht op terugkeer zoals voorzien in het K.B. van 07/08/1995 inzake het recht op terugkeer, heeft wel de mogelijkheid een verzoek in te dienen overeenkomstig artikel 9 (9B1S) van de wet van 15/12/1980 op basis van dit Koninklijk Besluit.

Deze onderrichtingen dienen aan de vreemdeling betekend te worden, één exemplaar dient hem overhandigd te worden, een tweede exemplaar dient ons teruggezonden te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Verzoekster citeert artikel 9bis, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 19, §1, eerste lid van diezelfde wet, en artikel 39, §7 van het Vreemdelingenbesluit. Zij betoogt verder dat het tegendeel van het vermoeden het land te hebben verlaten, vervat in deze bepaling, met alle middelen van recht mag worden bewezen, zodat de bewijsvoering vrij is. Het bestuur kan evenwel niet eisen dat het bewijs zou worden geleverd van een ononderbroken verblijf op het grondgebied gedurende de periode vanaf het voorstel tot ambtelijke schrapping op 21 augustus 2014 tot op de datum van de aanvraag tot herinschrijving op 20 oktober 2017, maar enkel het bewijs dat zij gedurende de geviseerde periode niet langer dan één jaar het grondgebied heeft verlaten, zo stelt zij nog. Zij legt, ten slotte, een bundeltje met documenten neer en stelt dat hieruit volgt dat het onmogelijk is dat zij meer dan één jaar in het buitenland zou verbleven hebben, nu er steeds minder dan één jaar ligt tussen de aangehaalde bewijzen van haar aanwezigheid in België. Derhalve, zo concludeert zij, staat haar aanwezigheid in België gedurende de desbetreffende periode vast en wordt het bewijs hiervan thans geleverd overeenkomstig artikel 39, §7 van het Vreemdelingenbesluit.

2.2. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing het gevolg is van een aanvraag tot herinschrijving. Er is in casu geen spoor van een aanvraag om machtiging tot verblijf die zou zijn ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de bestreden beslissing maakt er ook geen toepassing van. Deze bepaling is dan ook niet relevant in het kader van het huidige geschil.

Overeenkomstig artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit wordt de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel meer dan 3 maanden is verstreken, verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Volgens artikel 19, §1 van de Vreemdelingenwet heeft een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Verzoekster betwist niet dat zij ambtshalve werd geschrapt en evenmin dat zij het voormelde vermoeden dat zij het land heeft verlaten, moet weerleggen opdat haar aanvraag zou kunnen worden ingewilligd. Zij legt in het kader van de huidige procedure een heel aantal documenten neer waarmee zij tracht aan te tonen dat zij in België verbleef in de kwestieuze periode, daarbij stellende dat het bestuur niet kan vereisen dat zij het bewijs zou leveren van een ononderbroken verblijf, doch enkel van het feit dat zij in deze periode België niet langer dan één jaar heeft verlaten.

Los van dit laatste argument, moet erop worden gewezen dat de Raad zich, voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling, moet plaatsen op het ogenblik van het nemen van die handeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Uit niets blijkt dat verzoekster het bundel dat zij thans bij haar verzoekschrift voegt, ook ter kennis had gebracht van het bestuur op het ogenblik van haar aanvraag. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd. Derhalve kan thans niet anders dan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat de verwerende partij op onwettige of ondeugdelijke wijze zou hebben vastgesteld dat zij geen bewijzen had neergelegd van haar aanwezigheid in België tijdens de periode vanaf het voorstel tot ambtelijke schrapping op 21 augustus 2014 tot het moment waarop zij zich aanbood ter inschrijving en dat zij daardoor, overeenkomstig artikel 19, §1 van de Vreemdelingenwet haar recht op terugkeer heeft verloren.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS